

Viết lời nhúng trang này nhúng mặt bài học ôn lại cho nhúng ngườ i dân miền Nam trướ c 1975 nay đã sinh sống ngoài. Nhúng mặt bài học. Nhúng mặt dĩ vãng cũ n đườ c khỏ i lại đườ cùng nhúng nhúng năm tháng y.

LGT: Bài viết khá công phu của tác giả Nguyễn Văn Lộc. Đề m nhúng khuôn mặt dân bườ u, giáo sườ , linh mườ c, sinh viên nườ m vùng hườ c tườ p tay cho cũ ng sườ n: LM Thanh Lăng, Lý Chánh Trung, Hồ Ngườ c Nhuườ n, Lý Quý Chung, Kườ u Mườ ng Thu, Nguyễn Phườ c Đườ i, Vũ Hườ nh, Thích Nhườ t Hườ nh, TT Thích Thườ n Hoaườ .

Các sinh viên sau 75 đã lại nguyên hình:

Hườ nh Tườ n Mườ m, Đườ ng Văn Đườ y, Lê Thành Yườ n, Phùng Hườ u Trân, Trườ n Khiêm, Đườ Hườ uườ ng, Lê Anh, Võ Ba, Đườ Hườ u Bút, Hườ Nghĩa, Cao Thườ Quườ Hườ ng, Trườ ng Hườ ng Liên, Trườ ng Thườ Kim Liên, Võ Thườ Tườ Nga.

Hườ Đình Nguyên , Phườ m Phi Long , Đườ ng Minh Chi, Trườ nh Thườ Xuân Hườ ng, Trườ n Công Sườ n, Trườ n Thườ Ngườ c Hườ o, Đườ Quang Tườ nh,

Văn nghườ sĩ:

Trườ n Thiườ n Tườ , bác sĩ Trườ ng Thìn, nhườ c sĩ Nguyễn Văn Sanh, nhườ c sĩ Tôn Thườ p Lườ p, Võ Thành Long, nhườ c sĩ Trườ n Xuân Tiườ n, Phườ m Phú Tâm, Trườ ng Thườ Hoàng và Trườ ng Thườ Anh, Phùng Hườ u Trân, Nguyễn Ngườ c Phườ ng, Võ Thườ Tườ Nga, Lê Thành Yườ n

MẶT TRẬN VĂN HÓA VÀ NHÂN CÔNG THỦ TIÊU ÁM SÁT TRÍ THỨC MIỀN NAM VN

Mỏ i hôm nào, tay cũ p sách...

Sáng mai này trên phườ xá

Tay bom xăng, tay cũ m gườ ch đá

Nhúng bườ c chân rườ n rườ

Em kiêu hùng trên phườ thườ miền Nam ...

Tôi còn nhớ những năm tháng đầy cơ a miền Nam Việt Nam . Thân yêu mà cũng buồn, bất công, bất mãn, chán nản, tuy rất vui. Những năm tháng Sài Gòn giành giật giữa gia và cộng sản. Bị ng đ m i âm mưu và th đo n gi a ti ng n ào c a hoan hô, đ đ o v i khói l u đ n ca Chúng tôi sống mặt trời khi đêm đ o b gi t giây b i ng i c ng s n b ng m t s ngâ th không t ng, b ng nh ng đ n v t, gi ng co gi a khát khao t do, dân chủ , công b ng c a chúng tôi. Và h n h t t c là khát v ng hòa bình mong chi n tranh chóng ch m đ t.

Chúng tôi sống mặt trời vì những khát vọng không đ t đ c mà th c t tr c m t là chi n tranh, chém gi t. Chúng tôi mong c nh ng tr n m a rào đ p t t khói l a, người ngoài h n thù. Những th c t m i ngày là những s l a ph nh, đ i g t b ng đ lo i thu c ng có tên ph n chi n, nh c ph n chi n, v n ch ng ph n chi n.

Trong khi đó thì ng i c ng s n v i đ lo i “căn c l m” trong thành ph giành gi t tim óc, tâm t c a tu i tr thành ph . Và n u không giành gi t đ c thì h không ng n ng i thanh toán, ám sát gi t h i.

Nh ng m i khi có m t v ám sát gi t ng i nh v ám sát giáo s Nguyễn Văn Bông, ám sát sinh viên Lê Khắc Sinh Nh t hay nhà báo T Chung, nhà báo Chu T thì vô s lo i tin đ n đ c tung ra.

Ng i ta đ cho M sát h i cũng có, nh t là đ cho chính quy n miền Nam Việt Nam Cộng Hòa. Đó là những đ lu n đ d i nh t và vô căn c nh t. Những nh u ng i v n tin. Và chính quy n miền Nam thì không có cách gì đ c i chính nh ng tin đ n ki u đó.

Nay thì đã có câu tr l i rõ ràng ai là th ph m nh ng v ám sát đó.

Không ai khác là cộng sản.

Đó là Đoàn công tác c a thành đoàn thanh niên sinh viên, h c sinh Sài gòn, Ch Lạc n. H chi trách nhi m v nh ng vi c ám sát y. H là những ai? Tr s c a h ở đâu? Nay h làm gì?

Trong khi đó, tởch c h thng m t v Vi t Nam th i đ nh c ng hòa t ra thi u h u hi u nh th bó tay. T t c nh ng v đ t xe M , t t c nh ng v đ a ng i thâm nh p c s , t t c nh ng v phá r i tr t t , phá ho i an ninh, nh ng v ám sát các viên ch c mi n Nam, nh t là các trí th c mi n Nam th ng không tìm ra đ u v t th ph m. C ng S n trà tr n kh p n i, len i vào trong nhi u t ch c tôn giáo, nh t là Ph t giáo. Các t ch c này nh t m bình phong che ch n cho CS. Có nhi u t m bình phong nh th có tên là gi i sinh viên, gi i trí th c, gi i Ph t t và gi i báo chí. Ch ng h n, bi u tình là do sinh viên ch ng chính ph . Nh ng ai th y đ c CS đ ng sau?

Cái đ ng sau m i là quan tr ng. Không ph i chính quy n c đàn áp sinh viên, b t b , gi i tán b ng l u đ n cay, rào k m gai là xong, là y i đ c an ninh tr t t . Nhi u khi ch t o ra nh ng ph n ng ng c chi u, r t b t i. Nh ng thành ph n sinh viên th m l ng vô tình b đ y cũng đ ng v phía sinh viên xu ng đ ng.

V n đ là b t cho b ng đ c nh ng k đ u nào. Nào có khó khăn gì? H là nh ng Hu nh T n M m, Vũ H nh, Đ ng Văn Đ H đi kh i kh i ngoài đ ng. H bi u tình, h p báo, vi t báo nh ch không ng i. Hãy nh t h i. Đ b ng c . Đ a h đi Côn s n. Cách ly b n h , tri t tiêu t n g c. Chúng ta đã không làm, b t r i th do áp l c sinh viên, trí th c báo gi i, nhà văn.

Có l , t t c ch vì cái khí th ch ng C ng th i đ nh t c ng hòa không còn n a? Còn đâu nh ng l i hi u tri u c a TT Ngô Đình Di m nh ng năm đ u th ch đ nh t c ng hòa: Qu c dân đ ng bào, ai áp b c bóc l t và chà đ p con ng i Vi t Nam ? Th c dân, phong ki n và c ng s n. Vì v y mà chính ph ch tr ng kháng đ , bài phong, di t C ng... H i binh sĩ và cán b Qu c gia.
Chúng ta t C ng là đ tranh th đ c lòng dân. Thông đ p đ u năm Ngô Đình Di m, 1959.

C nh sát th i ông T ng Giám Đ c c nh sát Trang Sĩ T n đ p bi u tình cũng không xong. Càng tăng c ng ki m soát an ninh, gi g i tr t t b ng l u đ n cay, b ng hàng rào k m gai, dùi cui c a C nh sát dã chi n. Càng gây thêm s ph n n trong dân chúng. Đ lu n cũng nh đ ng đ o qu n chúng m t tin t ng vào chính quy n.

Khi có phong trào thanh niên đ t xe M , ông Trang Sĩ T n đã đ a ra nh ng l i đe đ a vu v nh sau trong m t bu i h p báo ngày 16 tháng chín, 1972: “Nh ng k nào b b t qu tang đang phá ho i quân c , k c nh ng xe c , s b k t án t hình”.

Ai cũng biết đó là nghệ thuật để đưa vu vơ.

Ảnh hưởng đầu tiên của thơ, chủ yếu thành phố Sài Gòn rơi vào tình trạng xáo trộn liên tục.

Hình ảnh Sài Gòn với một nhũn u xáo trộn chính thức đó là hình ảnh một cuộc chiến tranh đẫm máu, lòng mà kẻ thù. Có một nền cây ngoài đường, có những bóng áo rơi rớt. Những cũng có những tà áo nữ sinh, cảm túi chanh, te tác trên đường phố. Có tiếng hát, tiếng hò của đám sinh viên, học sinh vào một buổi tối, tối chùa Quán. Họ đi, họ không thiêu những tiếng cười. Không thiêu niềm tự hào và hăng say. Trong khi đó, nhìn xuống những đường phố, những mái gác cây đổ có bóng lính. Xe nhà binh, xe cảnh sát chầm chậm rớt, pha đèn mờ sáng.

Nghe ta chủ yếu một học sinh ngoài phố. Lính tráng ngoài một trận làm sao yên tâm cảm súng chiến đấu chủ nghĩa kẻ thù?

Một thành phố Sài Gòn đi ra khi tôi đi ra thì báo Sóng Trẻ ra ngày 31 tháng 10 với những hàng tít trên báo: 31/10 Ngày dài vô tận. Ngày dài vô tận là ngày tranh đấu, xuống đường, khí thế bùng bùng một cuộc chiến tranh đấu nổi dậy. Họ đến để báo Sóng Trẻ có đăng tâm thư của LM Thanh Lăng viết cho báo Sóng Trẻ: Đợi các anh là đợi tất cả chúng tôi. Ai đợi ai giữa những người Quê gia? Bên cạnh đó là các tên tuổi lớn họ trên báo Sóng Trẻ như Vũ Hoàng Chương, Nguyễn Hữu Lê, Bình Nguyễn Lạc, Sơn Nam, Lam Giang, Lê Ngọc Châu. Và các nghệ sĩ như Năm Châu, Bích Thuần, Kim Chung, Khánh Ly lên tiếng để chung tay cùng anh với Sóng Trẻ. Rồi 32 nhà văn, nhà thơ tên tuổi ký tên chung tuyên bố: Họ đến để đàn áp báo chí, truy tố Sóng Trẻ. Cũng đó hình ảnh đi hành của một số luật sư ra tòa bên họ như các luật sư Bùi Tấn Cường Chiếu, Hồ Tri Châu, Lý Văn Hiệp, Trần Ngọc Liên, Nguyễn Lâm Sanh thì một ngã tư. Một góc phòng với bàn tròn Đàng, chủ nhiệm báo Sóng Trẻ, vây quanh có các luật sư Đàng Văn Võ, Đàng Thế Tám, Nguyễn Văn Tấn, Nguyễn Tấn Bá. Cũng cũng đó, bà luật sư Nguyễn Phụng Đàng thay vì cảm thấy họ sẽ bị thì lại đang cảm thấy chạnh lòng họ bị lừa dối cay.

Và biết đâu một góc đường, một anh thợ vá xe đang ghi nhận tất cả những hoạt động đó báo với "Trung tâm" của anh. Đó là những hình ảnh hai một của cuộc chiến trong thành phố, giữa lòng thành phố Sài Gòn của miền Nam.

Không ai ngày nay nghĩ rằng những cuộc đấu tranh cho tự do dân chủ đó là sai, những đi

chức chiến là đã vượt đäng cho họ u chiến và họ n hät mäi chuyän là gián tiếp bä CS läi đäng.

Tôi có liên lạc với nhà văn Trùng Dương, chủ nhiệm báo Sóng Thần. Chủ kiến đänh và xác nhận läi cuộc tranh đấu của báo chí qua với báo Sóng Thần là đúng, không làm khác đäng.

Chiến là nhä vä

Nhäng bên chiến sinh hoạt đấu tranh có vẻ dân chủ đó có một thời đấu tranh mät mät mät còn giữa Cộng Sản và chính quyền miền Nam thông qua nghệ thuật thanh niên, sinh viên, học sinh. Chính nghệ thuật sinh viên, học sinh này đang đấu tranh, đang hô hào phän đäi chính quyền đã góp phần làm tiêu hao lực lượng cũng như tinh thần của miền Nam Việt nam.

Đó mới là bộ mặt thực của cuộc chiến tranh này Bộ mặt đäng dän đät và chủ đạo tä đäng Cộng Sản miền Bắc Việt Nam .

Có một cuộc chiến tranh ngoài Sài Gòn bom, đạn, súng träc thăng, súng đäi bác 105 ly, súng häm chäng, súng xe tăng. Súng xác người phiä cây bên bờ kinh, bờ räch. Súng đổ la và xác người.

Nhäng cũng có một cuộc chiến tranh thä hai ngay giữa lòng Sài Gòn bom biäu tình, tuyät thäc, xuäng đäng, súng hô hào, đä đäo, súng läu đän cay, súng hàng rào käm gai.

Cuộc chiến tranh cân não này ít đäng ai nói tới, vì không mấy khi có người chiến. Mà chủ có những một của läu đän cay. Nghệ thuật nó cũng đä làm lung lay bất cứ chủ đä nào. Nó xói mòn tin tưởng, nó làm lung lay ý chí. Bởi vì bên chiến của nó là một cuộc chiến tranh cân não làm hao mòn ý chí phần đäu, làm suy sụp tinh thần kẻ đäch. Biên giới của cuộc chiến tranh này không rõ rệt, trän län ta và đäch, đäch cũng là ta.

Cuộc chiến tranh trên đäng phố Sài Gòn diễn ra hai mặt: Mặt näi là nghệ thuật của biäu đäng läi läng của giới sinh viên học sinh như biäu tình, xuäng đäng, đòi cái này, cái nä, đòi thä

ngồi này ngồi kia, ngay cả đòi thả nghệ cán bộ công nhân như Vũ Hồng, sinh viên Huỳnh Tấn Mẫm, Đoàn Văn Đệ. Lý Chánh Trung trong bài viết: Rời Hoà Bình sẽ đi ghi nhớ sau:

Tôi đã đi đây tham dự buổi tuyếnt thố của 20 giáo chức Đệ, Trung và Tiểu học tại tòa Văn phòng Văn Đệ ở huyện Sài Gòn, để yêu cầu nhà cầm quyền trả lại cho các sinh viên, trong đó có anh Huỳnh Tấn Mẫm đã bị giam giữ trái phép đúng một tháng qua và đang tuyếnt thố, tuyếnt thố trong khám Chí Hòa. Trong lúc máy em hát, tôi cầm đờng không dám nhìn lên, chỉ nhìn xuống...

(trích trong Một thời bom đạn, một thời Hoà Bình, Lý Chánh Trung, trang 62).

Thời nào là trái phép? Bị giam một cán bộ CS nằm vùng là trái phép? Không ai đi ra câu hỏi đó cả.

Bên cạnh Lý Chánh Trung còn có một số người Đòi quyên sống, còn có các ông Nguyễn Long, Trần Ngọc Liên, Nguyễn Văn Công, các Thơ ông của Mãn Giác, Nhật Thôn.

Thêm vào đám đông đòi đó, còn có một Thích Nhật Hồng vu cáo về một cuộc tàn sát chỉ có trong thơ ông thơ ông của ông ấy:

Làng tôi hôm qua vì có 6 người Công nhân vì
Nên đã bị dìm bom hoàn toàn tan nát
Cả làng tôi hoàn toàn chết sạch
Lũy tre ngổn góc
Miếu thờ ngã gục
(Thích Nhật Hồng)

Đáng nhớ ông ấy phải viết rõ như thế này: Chẳng còn sống có mình tôi, để viết những điếu vu cáo này. Có thật như thế không? Ngôn ngữ của sự gian dối? Một nhà sống nói gian dối thì phải gọi ông ta là gì?

Và để thông thơ cho về thấn sống, công nhân đã có những lời lẽ trên trên như sau:

“Ngồi ở Sài Gòn, tôi ở Sài Gòn biết tôi ở Sài Gòn nhưng tôi hành chân chính đã quên mình vì nghĩa lớn, nghệ thuật tôi hy sinh trong bão táp để tranh làm suy yếu kẻ thù, làm rời lòng người phu nhân của chúng, tôi đi để kiếm tiền cho Sài Gòn, tôi ở Sài Gòn bung ra ào ào để giành một thời điểm công khai một cách mạnh mẽ sau bao nhiêu năm xúc tích lúc tôi ở ngoài chuồng bị thiếp”.

Đó là nghệ thuật tôi ở trên trần trụi mà người ở dưới lòng sông đã dành cho Thích Nhất Hạnh. (trích Trại rên trong bão táp, trang 349).

Phản Trăn Bạch Đằng, chúng ta cần để ý dòng thơ này của ông ta để chúng ta nhìn ra Huân nh Tồn Móm là ai? Ông Trăn Bạch Đằng còn gì là một mặt nghệ thuật cho ông ta của sinh viên Huân nh Tồn Móm ghi lại như sau: Xin đoàn thể yên tâm, quyết làm tròn nhiệm vụ. L71. L.71 là một hiều của Huân nh Tồn Móm. Móm viết thơ này tại nhà Quốc khách, nơi được dành làm trại sòng thơ học sinh viên. Trăn trêu thay, trại sòng này do ông Nguyễn Cao Kỳ dành cho Trăn học sinh viên của Huân nh Tồn Móm chỉ vì mâu thuẫn, muộn chớ ông Thiệu.

Mời để thêm đơn học ký bị cấm xuất bản trong nước của cựu dân biểu để lập Hội Nguyễn Nhuần để nhắc nhở cho rõ câu truyện này. Ông Hồ Nguyễn Nhuần viết như sau về việc này:

‘Nguyễn Cao Kỳ “xét” Huân nh Tồn Móm’. Đó là nhan đề bài viết. Huân nh Tồn Móm một lần nữa bao vây, truy bắt. Trung tâm sinh viên Phật giáo một lần nữa dấy sóng. Một chiếc jeep nhà binh, ngay sau khi tôi “đi u” hết cảnh sát về Tân Sơn Nhất, chúng tôi đã đi vào trung tâm Quốc gia, bị Huân nh Tồn Móm chặn ở dinh Quốc khách ở góc đường Công Lý và Hien Vong, nay là Trung tâm văn hóa thiêu nhi, góc đường Nam Kỳ khố ngã Vĩ Thố Sáu. Chiếc jeep đi vào bị Móm là của Phó tổng thống Nguyễn Cao Kỳ và dinh quốc khách lúc bấy giờ cũng thuộc quyền Phó tổng thống.”

Dinh Quốc khách, trung tâm Quốc gia. Chùa Phật Hien. Quán Quang. Nghệ thuật mái chùa. Tất cả những nơi này đã góp chung bàn tay che chở bảo vệ người ở dưới lòng sông nơi vùng đất làm sụp đổ miền Nam Việt Nam.

Và Hồ Nguyễn Nhuần để thơ viết tiếp:

Tiếp tay cho công sự, nghệ sỹ, không chỉ có mình tôi. Và tôi này vai chánh không là tôi, mà là đồng nghiệp Nguyễn Cao Kỳ.

(trích hồi ký Đồi, bên thềm, Hồ Ngọc Nhuận, trang 142).

Cái đất nước mình nó như thế đấy, cái lãnh đạo mình nó như thế đấy.

Và sau đây là danh sách 16 sinh viên bổ chính quy định Việt Nam Cộng Hòa bắt. Bắt đúng người, bắt đúng người kẻ đã tiếp tay với Cộng sự. Nghệ sỹ bên sinh viên bị u tình đòi tha họ. Sau này cho thấy họ đều là nghệ sỹ cán bộ CS trà trộn vào sinh viên như: Huỳnh Tấn Mẫm, Đồng Văn Đầy, Lê Thành Yển, Phùng Hữu Trân, Trần Khiêm, Đổng Hữu Hùng, Lê Anh, Võ Ba, Đổng Hữu Bút, Hồ Nghĩa, Cao Thế Quỳ Hùng, Trần Hưng Liên, Trần Hưng Thụ Kim Liên, Võ Thế Tấn Nga.

Chưa kể với án thành đoàn giải phóng gồm 21 người, trong đó có một số lãnh đạo Thành Đoàn như Ba Văn, tức Phan Chánh Tâm, Năm Nghĩ, tức Phạm Chánh Trí. Sau 1975, họ đều là nghệ sỹ cán bộ lãnh đạo cho thành phố Hồ Chí Minh.

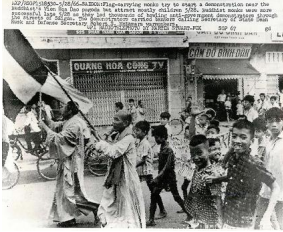
Và danh sách nghệ sỹ nhà văn, nhà trí thức đòi thả bên sinh viên công sự hãy còn đây. Quốc gia chúng Cộng mà lại có chính nhà văn, nhà trí thức người quốc gia bị u tình, đòi thả bên đồng nghiệp sinh viên công sự nơi vùng? Nhiệm vụ báo cách này cách khác trở thành phần tiếp cho công sự lại đồng.

Bên cạnh đó, với một chìm là nghệ sỹ toán đố công sự do thành đoàn tổ chức gài bom phá hoại các công sự, các xe nhà binh Mỹ, các doanh trại Mỹ và cuối cùng là giải thể, ám toán người quốc gia đã không theo họ. Nó từng ngớt xe Mỹ thời 1960-1970 là Võ Thế Bình Tuy lúc đó nay trở thành giám đốc nông trường Đổng Hòa Duyên Hải.

Đầu xuân 1966, Đồng nghiệp văn hóa khu Sài Gòn Gia Định giao cho Vũ Hữu Nhị, một nhà văn nơi vùng công tác đố biệt là một một một trọn văn hóa trên công miền Nam trong vùng đô thị mà họ gọi là "vùng tạm chiếm". Vũ Hữu Nhị ngay trang dố chiêu bài Báo Văn Hóa, chúng tôi văn hóa đời trẻ, chúng tôi văn hóa ngoài lại đều đố thanh niên miền Nam. Họ tổ chức và xin phép cho ra tờ Tin Văn. Tờ báo trở tiếp đố chúng tôi bên các cán bộ công sự. Đồng nghiệp là Trần Bình Đổng. Chủ nhiệm là Nguyễn Mạnh Lạc. Và một số nhà văn công tác như Lê Phụng,

Hàng Cúc, Nguyễn Hữu Ba, Vũ Hồng. Nghệ thuật này còn viết cho tờ Hồn Trẻ với các cây viết như Trần Cảnh Thu, Trần Trí Lưu, Nguyễn Hồng, Lê Uyên Nguyên, Tuyết Hữu, Cao Hoài Hà, Thích Quảng Khanh, Anh Vũ, Lê Ngọc Lê, Đinh Khắc Nhu, Lê Việt Nhân... Tòa soạn tờ báo được đặt trong một ngôi chùa. Chính họ là tờ Hồn Trẻ do Miền Hời, bí thủ khu vực văn hóa. Tòa soạn đặt ở ngôi chùa số 29, đường Trần Quang Khải.

Cuộc biểu tình ở Miền Hoá Đỏ ngày 28-5-1966

Một số chùa chiền trở thành cơ sở bí mật cho các hoạt động phá hoại của công nhân ở Miền Quang, lúc bấy giờ do TT Thích Thiện Hoa chủ trì, trung tâm Quảng Đức, Đồi Hóc Miền Hồng. Theo tài liệu của Thành đoàn TNSVHS trong cuốn “Trụi rên trong Lửa Đỏ” đã viết về Đồi Hóc Miền Hồng như sau:

Miền Đồi Hóc Miền Hồng thành lập năm 1964 là một đả h c của Ph t giáo. Tr ng đ i di n ch Tr ng Minh Gi ng. Tr c năm 1968, t ch c cách m ng cũng có ho t đ ng ở đây. Đêm đón t t M u thân, t ch c cách m ng ngay t i tr ng v i m t cu c t p h p táo b o, sinh đ ng. Tuy nhiên l c l ng ta th i này ch a m nh. Tháng 10/68, tình hình t ch c cách m ng ở tr ng sau th i gian b đánh phá, coi nh tr ng. Thành đoàn ch đ o đ ng chí Sáu T nh, t c Đ Quang T nh, nay là cán b ban H p tác kinh t c a U ban nhân dân thành ph v xây đ ng l i b ng t ch c Liên đoàn sinh viên Ph t t V n H n h.. Và h đã k t lu n: k t tháng 5/1972, m t chi b chính th c c a V n H n h đ c thành l p.

Và một câu đánh giá quan trọng như sau: T nh ng ngày đó, V n H n h trở thành m t pháo đài xu t quân đ t xe M và ch ng b u c (trích Trụi rên trong Lửa Đỏ, trang 96).

Còn ở Miền Quang được ghi lại như sau:

Nh ng ng ở Lửa bùng lên tuy t đ p trên đ ng ph . Các báo g i nh ng chi n sĩ đ t xe M là du kích quân sinh viên h c sinh. Và chùa ở Miền Quang trong nh ng ngày y, là m t chi n lữ c a h .

Những người đi, người đi chèo vượt qua những hàng rào cấm sát, lều đờn cay, vòi phun nước...
đến với những đứa con ngoan của thành phố... “Tôi bay cò đất, đất hút những quân chó đó
đi...” Các mẹ, các chị cần đến, những người vượt lòng căm thù như vậy.
(trích Trại rèn trong lều đất, trang 110).

Tuy nhiên, những người đi Công Sản, họ đã nhìn thấy vai trò của Phật giáo như sau:

Viên Hoá Đạo, là cái đầu tranh vàng đẹp nhất đang rũ và chia rẽ, phân hóa. Không chỉ Vĩnh
Nghiem với lá cờ chèo Công rách rách. Không chỉ Viên như dò dẫm mất đi. Những người về Quảng
gôn gửi với quần chúng, với thanh niên. Viên hóa đạo còn là những người chiêng gõ của người họ
Khánh- Họ đang đàn áp phong trào, bọn chèo hèn sinh Phật tử Lê Văn Ngọc.

Và kết quả này: “Những người Phật giáo lãnh đạo đầu tranh hèn xuống, ngay tức trong lòng Phật tử,
những người chèo cho lá cờ cách mạng Phật cao lãnh đạo phong trào đầu tranh của Sài Gòn, của tu
trở thành phố.”

Năm 1964 đã kết thúc như vậy. Tuổi trẻ thành phố kết thúc 10 năm sóng gió, để bước vào cuộc
chiến đấu mới 10 năm sôi nổi.
(trích Trại rèn trong lều đất, trang 350-351).

Tiếp nối những cách vô tình hay bắt mua chuộc có thêm các tờ báo sinh viên như Hoa Súng của
Đoàn Khoa, Văn Khoa với Hội Đình Nguyên. Nhưng là tờ Tin Tân, tiếng nói của sinh viên Phật
tử. Năm 1968, tờ Tin Tân do Phạm Phi Long làm chủ nhiệm, Đặng Minh Chi làm thư ký tòa
soạn. Sang đến năm 1970, tờ Tin Tân sang tay cho Nguyễn Xuân Lạc làm chủ nhiệm, Trần
Công Sản chủ bút và Trần Thị Xuân Hồng, thư ký tòa soạn. Sự tiếp tay của những tờ báo như
Tin Tân với nội dung các bài đòi ngừng bắn vĩnh viễn, đòi Mỹ rút quân. Tất cả đều do bàn tay
CS chèo đạo.

Trong khi đó thì phía miền Nam có Chu Tấn, đang mũi chèo u sào trên tiếp tục cáo Vũ Hồng là
Công Sản trong những số báo liên tiếp kết thúc tháng 10/1966 cho đến cuối năm 1966. Cái đau khác
đó chính là của văn nghệ sĩ miền Nam là đã nhiều lần hời Văn bút do Lâm Thanh Lăng làm chủ tịch
đã công khai bênh vực Vũ Hồng và cứu thoát ý nghĩa của những người khác.

Công sự đã dùng tin Văn do Nguyễn Ngọc Lạc làm chủ nhiệm, nhân danh báo và phát huy văn hóa dân tộc, bài trừ văn nghệ phản động đả kích. Trong tin Văn có những bài viết như:

Nhân một quy tắt như của báo Văn hóa giáo dục, về việc bài trừ sách báo đả kích. Tin Văn số 3, tháng 6-7/1966. Hiện tượng âm mưu đả kích trong Văn Học hiện nay. Tin Văn số 9, 15/10/1966. Đả kích phạm của Chu Tấn, Lạc Phụng, số 10, 30/10/1966.

Sau này, trong tài liệu của Thành Đoàn, Vũ Hồng đã có những nhận xét như sau về tin Văn:

Tuần báo Tin Văn, với các bài phê bình về chủ nghĩa tên xung kích cách mạng phá cách mạng qua các tác phẩm đả kích, phản động.. Phong trào báo và phát huy văn hóa dân tộc, bài trừ văn nghệ phản động, đả kích số mệnh thành phong trào quần chúng sôi nổi, sâu rộng ở Sài Gòn và các tỉnh miền Nam, khiến bọn tay sai văn nghệ co lại, nguỵ quyên hoang mang và dĩ nhiên chúng tìm mọi cách để phản kích lại. Số ra đả kích những hoạt động văn hóa nghệ thuật dân tộc báo phong trào về chủ nghĩa, chúng trở nên trở ngại cho tên Chu Tấn, tay sai của sự công an và Trung ương tình báo nghệ thuật, bắt đầu một chiến dịch kích tôi, tố cáo tôi là viết công nghệ m vùng và liên tiếp trong nhiều số báo như vậy, y đã vu khống tôi, cố gắng làm cho những nghệ sĩ đã tham gia phong trào số hãi. Lúc này, Đảng uỷ văn hóa và thanh niên về khu vực miền thành văn nghệ ngày theo dõi tôi, động viên, chăm sóc về tinh thần và vật chất cho tôi, thông qua về tôi, mở đường dây liên lạc với tôi, tôi trở về tiếp nhận sự chỉ đạo của đảng.

(trích Toàn án văn hóa đả kích Hát cho động bào tôi nghe. Vũ Hồng, Trại rèn trong địa đàng 179).

Vũ Hồng hay bút hiệu cô Phụng Nghệ Thuật đã bị chính quyền miền Nam chính thức bắt giữ ngày 02/06/1967. Các mặt liên bị bắt thì lại có những nhà văn, trí thức, sinh viên và đặc biệt Hội Văn bút do Thanh Lăng vào tù tội ông ta ra.

Chính Vũ Hồng đã thổi vào việc bắt giữ ông ta như sau:

Một tháng sau đó, tôi bị công an nguỵ quyên bắt giữ là do hai cơ sở của ta làm lộ. Những sự kiện tôi bị bắt giam bị y giết thêm một cái cơ cho các hoạt động đấu tranh hất sự cố gắng tình của giới sinh viên học sinh. Tất cả đều tung ra để luận khắp nơi rằng tôi bị giam giữ là do Chu Tấn vu cáo, rằng chính quyền đã bắt chấp pháp luật, chà đạp lên quyền tự do cầm bút một cách

hết sức thò bở. THSV bở y giở mặt mặt vở n đở ng các giáo sở đở i hở c có lòng yêu nở c lên
tở ng đở ỏ ng hở tôi, ỏ ng hở gia đình tôi.
(trích Trui rờn trong ỏ a đở, trang 181).

Đở c đở n vởn trên cho thở y Vũ Hở nh đở trở ng trở n vụ cáo cho Chu Tở đởnh vào viở c bở t giở ông
ta, đở ng thở i y đở vở n đở ng trong giở i trí thở c đở xin tha cho y. Đở là ỏ i vở a đởnh trở ng vở a ỏn
cở ỏ p.

Bên cở nh nhở ng tở báo chính thở c nhở Tin Văn, CS còn tở chở c rở t nhiở u nhở ng báo chí sinh
viên hở trở và tở p tay cho Tin Văn.

Các báo sinh viên do nhở ng sinh viên nhở Trở n Thở Ngở c Hở o, quyở n chở tở ch Tở ng Hở i sinh
viên làm “báo nói” tở cáo Mở Ngở y. Đở ng Văn Đở y (Ba Đở y biở t danh Bở y Không) làm bích
báo sinh viên bên Y khoa đởi chuyở n ngở ỏ Đở i hở c y khoa.. Nguyễn Trở ng Cở n, chở bút báo
sinh viên ca tở ng quân giở i phóng trong đở p tở t Mở u thân, bở bở t và bở tòa án quân sở kở t từ 5
năm khở sai. Nguyễn Đởng Trở ng đở trở n ra vùng giở i phóng bở kở t án 10 năm biở t xở.

Đở i hở c Khoa hở c có tở ỏ a Hở ng, tở Đở n Thân đở c ông giáo sở Trở n Kim Thở ch đở đở u. Luở t
Khoa có tở Đở t mở i do Lê Hiở u Đở ng, Nguyễn Hở o. Tở Hở c sinh do Lê Văn Trở u làm chở
nhiở m, Nguyễn Thở Liên Hoa quở n lý, xuở t bở n 1000 sở.

Nhở ng quan trở ng là tở Hở n Trở. Tở Hở n Trở đở mở n danh tính mở t sở ngở i viở t tên tuở i ỏ
miở n Nam lúc bở y giở nhở tở m bình phong và giúp làm tăng uy tín cho tở Hở n trở. Đở là các tác
giở có tên tuở i nhở Thiên Giang, Bùi Chánh Thở i, Nguyễn Văn Trung, Võ Quang Yở n, Trở Vũ,
Tở Nguyễn t Đờnh, Thiở u Sở n, Lở ng Phở ng, Vân Trang, Hở ng Cúc, Song Thở ng, Ái Lan, Thở o
Lam, Phở ng Khánh, Thu Quyên, Cao Ngở c Phở ng, Phong Sở n, Chinh Ba, Hở u Hoàng,
Nguyễn Văn Phở ng, Phan Hở u Trờnh. Nhở đở nói ỏ trên, tòa soở n đở t trong mở t ngôi chùa do
mở t cở sĩ là ông Nguyễn Văn Hoanh đở ng vai chở nhiở m. Mở c xã luở n là do chính nhở ng cán bở
cở ng sở n gở c nhở Phở m Bá Trở c, Mở i Hở i biên sở an.

Bên cở nh đở là nhở ng buở i sinh hoở t văn nghở, ca nhở c nhở m cở vũ các phong trào svhs phở n
chiở n, đời hòa bình. Tở sinh viên ra mở t đở c giở ngày 15/5/1967 do sinh viên Hở Hở u Nhở t làm
chở nhiở m. Tở sinh viên đở c coi nhở biở u tở ng cở a sinh viên tranh đở u. ỏ đởy, tôi xin nêu
danh táng tở t cở nhở ng sinh viên thuở c các phân khoa đở i hở đở hoở t đở ng cách này cách khác

cho công số n. Họ đã gài ngòi i vào trong các tổ chức sinh viên. Chương hìn nh phong trào đòi Hòa Bình v i ch ng trìn “Hát Cho Đ ng Bào tôi nghe, D y mà đi, Ti ng hát nh ng ng i đi t i, Đêm Văn ngh t t Quang Trung” v i s tham gia c a các sinh viên đi theo công số n nh : Tr n Thi n T , bác sĩ Tr ng Thìn, nh c sĩ Nguyễn Văn Sanh, nh c sĩ Tôn Th p L p, Võ Thành Long, nh c sĩ Tr n Xuân Ti n, Ph m Phú Tâm, Tr ng Th Hoàng và Tr ng Th Anh, Phùng H u Trân, Nguyễn Ng c Ph ng, Võ Th T Nga, Lê Thành Y n.

Và sau đây là danh sách sinh viên tranh đ u đã tình nguyện vào căn c B c L 7, Campuchia g m: Phan Công Trìn, Nguyễn Đìn Mai, Tôn Th t L p, Tr n Long n, Nguyễn Văn Sanh, Lê Thành Y n, Tr ng Qu c Khánh, Hu nh Ng c H i, D ng Văn Đ y, Tr n Th Ng c H o, Hu nh Quang Th , Hai Nam, Năm Sao, Tr n Th Ng c Dung, Hà Văn Hùng, Tr ng Qu c Khoách.

Trong khi đó nh ti p s c cho đ ch, các trí thức, dân bi u nhà văn đua nhau ra các b n thông cáo đ lo i. Chúng tôi cũng xin tóm t t b n Tuyên ngôn c a nhóm Qu c Gia, ngày 04/09/1974 v tình tr ng đ n áp báo chí t i mi n Nam do các dân bi u sau đây đ ng ký tên: DB Nguyễn Văn Bình, DB Nguyễn Tuấn Anh, DB Đ ng văn Ti p, DB Nguyễn Văn C , DB D ng Minh Kính, DB Nguyễn Tr ng Nho, DB Nguyễn Văn Kim, DB Nguyễn Đ c Cung, DB Vũ Công Minh, DB Đ Sinh T , DB Nguyễn H u Hi u.

N i dung b n Tuyên b ph nh n lu t báo chí 007, bênh v c báo Hòa Bình b b Thông tin chi u h i đ ng c a, bênh v c các ký gi Nguyễn Thái Lân, Ngô Đìn V n b g i lên c quan an ninh l y l i khai. Nh ng b n tuyên cáo, nh ng đòi h i nh th ch c là đ ng, ch c là h p pháp, ch c là ngay th ng vì các v y đ u là nh ng ng i qu c gia chân chính, ng i có lòng. Nh ng công số n đã bi t l i đ ng nh ng hoàn c nh nh th đ ch m thêm ngòi n phá r i tr t , an ninh Sài gòn.

Trong nhi u tháng qua, H i Văn Bút c a Thanh Lãng đã nhi u l n lên ti ng c nh cáo v tình tr ng đ n áp báo chí và coi đó là m t ng c tù t t ng quy mô nh t.

Nhà văn Nh t Ti n cũng có đ c m t b n cáo tr ng dài v tình tr ng ng p th c a văn ngh sĩ mi n Nam cũng nh c a ngành xu t b n sách báo đ i i i kéo ki m duy t ác nghi t.

C nh đó là tuyên cáo ch ng đ i chính quy n m t cách đ ng nhiên c a kh i dân bi u Dân t c

xã hội gì có: DB Trận Văn Tuyên, Hồ Ngọc Nhu, Nguyễn Ngọc Nghĩa, Nguyễn Phúc Liên Bào, Nguyễn Công Hoan, Lý Trí Công Trân, Phan Thiệp, Huỳnh Ngọc Diêu, Trận Văn Thung, Trận Nguyễn Giao, Trận Văn Sơn, Trận Cao Đ, Phan Xuân Huy, Tô Đ Minh, Đinh Xuân Dũng, Lê Đình Duyên, Lý Quý Chung, Kiều Mạnh Thu, Nguyễn Văn Hàm, Nguyễn Văn Ph, Nguyễn Hữu Thi, Nguyễn Mạnh, Nguyễn Ph, Vĩnh Tùng, Mai Ngọc Đức, Hồ Văn Minh, Đoàn Mai.

Riêng bên tuyên bố của nhóm dân biểu Xã hội-Dân tộc mà luật sư Trận Văn Tuyên làm trưởng khi thì chúng ta có quyền nghi ngờ nếu dùng bên tuyên cáo đó. Vì trong số dân biểu này, có một số đã làm tay sai cho công sự nhân dân biểu Hồ Ngọc Nhu, Lý Quý Chung, Kiều Mạnh Thu.

Luật sư Trận Văn Tuyên, mặt trí thức miền Nam, mặt người quốc gia chân chính mà còn có thể công sự gì gây thì còn ai khác nữa? Sau này đánh giá công việc của luật sư Trận Văn Tuyên, Hồ Ngọc Nhu đã viết trong hồi ký “Đ” của ông như sau:

Luật sư Trận Văn Tuyên, có sách nào đó cho là lý thuyết gia của chế nghĩa quốc gia chống Cộng, vào quốc hội năm 2, năm 1971. Nghệ thuật nhiếp ảnh, anh ch đi với đội và là trưởng khi Xã hội-Dân tộc. Hôm gặp nhau khi đi trình diện với quân sự ở Hồ Chí Minh, anh còn nói: ‘chế độ không có luật sư, nghệ thuật hy vọng sẽ được làm bào của viên nhân dân’. Với anh cũng như mặt các anh như Phan Thiệp, Nguyễn Mạnh... thuộc cánh Quốc Dân Đảng miền trung, thời cũng khó mà lấy vài ba năm tham gia chính trị đội ở Sài Gòn để cân bằng đánh đội mà y muốn năm chống Cộng. Nghệ thuật gian tham gia tranh đấu chống Mặt của họ kéo dài thêm năm nếu năm nữa thì sao? và đâu là nghệ thuật nhồi nhét miệng giết chết, thay vì đi nữa khác, lấy góp phần làm tràn cái ly? (trích hồi ký Đ, bên thứ, Hồ Ngọc Nhu, trang 165).

Ra đời hồi ngo, trong Văn Học miền Nam, quyển 3, trang 1771 của Võ Phiến có trích dẫn lời giới thiệu của Trận Bạch Đằng có nêu 3 “tác phẩm” trong thời kỳ 1954-1975 là Vũ Hoàng, Sơn Nam và Võ Hoàng và không được chấp nhận vai trò cán bộ CS của Vũ Hoàng. Việc nêu danh có ba tác giả thân Cộng có tác phẩm thời là khó chấp nhận được? Và thời nào là tác phẩm? Và nghệ thuật nhồi nhét của nghệ thuật văn miền Nam còn lại trong đó có Võ Phiến? Tôi hy vọng rằng nhà văn Võ Phiến chia sẻ nghệ thuật suy nghĩ của tôi viết với sự trần trụi và công bình.

Cùng mặt tinh thần như Trận Bạch Đằng, trong bài báo của Xuân Trang nhan đề: ‘Tuổi trẻ Việt Nam làm báo’ có viết như sau về hiện trạng báo chí dành cho giới trẻ miền Nam:

‘Một hôm tôi ở tòa soạn nhìn thấy bên anh em bên tạp chí Tin Văn gửi bưu cho tôi Tin Văn số 10, với nội dung dò là tạp chí Hồn Trẻ rất khó chen chân với các tạp chí báo nhòm nhí Tuổi Hoa, Thiều Nhi, Tuổi Ngọc... do bọn Nghệ Sĩ, Duyên Anh, Bèo Sến chèn ép. Có lẽ tôi, tôi giao cho nhà phát hành Địch Lập, đừng gửi Trẻ Hồn Trẻ 5 ngàn số thì sau đó y trở về gửi đi... 5 ngàn số, nghĩa là không bán được tạp chí nào cả’.

Báo do chèn ép số chèn ép không bán được vì không ai mua, nghệ sĩ bọn họ với gửi các báo Tuổi Hoa, Tuổi Ngọc, Thiều Nhi là nghệ sĩ báo nhòm nhí. Đó là cái cung cách của nghệ sĩ Cộng Sản.

Bên cạnh nghệ sĩ báo chính thức như Tin Văn, nghệ sĩ chèn ép số đã phát hành vô số báo với tinh thần các tạp chí Xung kích, Suối thép, Lửa thiêng, Trung Kiên tạp chí căn cứ đưa vào nội thành. Nghệ sĩ nghệ sĩ báo này thức số cũng ít được ai biết tới.

Kết luận phần 1

Nguyễn Đình Thi trong bài viết Câu chuyện gửi tới các bạn tuổi trẻ sinh viên học sinh miền Nam đã viết:

‘Một tháng nay, chúng ta đang đấu tranh chống lại các bọn đã được toàn thể đồng bào miền Bắc, nhất là các giới trí thức, đội ngũ, các lực lượng tuổi trẻ, chăm chú theo dõi với tình thương yêu đầy tận tụy. Hai mươi năm lần đầu tiên, và ngày nay đang tiếp tục chiến đấu, dân tộc ta đang đứng vững đã không ngừng đấu tranh mà nhào nặn lại cuộc sống của mình, chúng ta đang tiến lên xóa bỏ bao ngang trái bất công và quét đi những rác rưởi của chế độ cũ’.

Và Lý Chánh Trung trong bài: ‘Làm và tin’ cũng đã viết:

‘Không có mũi nhọn xung kích của thanh niên thì không thể tạo được những xáo trộn dữ dội và kéo dài trong những năm 70, gây được tiếng vang ngoài nước và làm cho địch chột lúng túng... Tôi đã nhẩy vào cuộc đấu tranh, phần lớn do sự lôi kéo của những người trẻ tuổi nói trên và đó

là nghệ ngày đẹp nhất mà tôi đã sống, với nghệ lý tưởng đẹp, nghệ tình cảm đẹp, nghệ giọng nói đẹp mãi mãi không quên'.

Hiện nay, tôi Tuổi trẻ cùng nhà tôi Tuổi Trẻ chung nhất, Tuổi trẻ công tôi thành phố Hồ Chí Minh là học du học sinh nhà nghệ sĩ báo sinh viên, học sinh thi đấu từ năm 1975. Một số bạn học được trui rèn từ nghệ ngày tháng tranh đấu trong một tờ báo chí của Sài Gòn trước năm 1975 nay đã m trách nhiệm và m.

Một tờ báo chí ở đô thị trở thành mũi nhọn hàng đầu trong tất cả các phong trào chung Miền, chung Thiệt. Tất cả nghệ sĩ báo chí trở thành vũ khí đấu tranh theo lãnh đạo đảng góp phần vào sự sụp đổ miền Nam vào năm 1975.

Viết lời nghệ trang này như một bài học ôn lại cho nghệ người dân miền Nam trước năm 1975 nay đã sinh sống ở nước ngoài. Như một bài học. Như một dĩ vãng cần được khôi phục lại cùng nhà nghệ năm tháng này.

Posted on September 1, 2011 by chungtoimuontudo